

► **B**   **FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2019/758**

frá 31. janúar 2019

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um lágmarksaðgerðir og tegundir viðbótar ráðstafana sem lána- og fjármálastofnanir verða að grípa til til að draga úr áhættu á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka í þriðju löndum

(EES-viðbætur nr. 74, 12.11.2020, bls. 6)

Samsteypur texti – einungis til skjalfestingar

Leiðrétt með:

► **C1**   Leiðréttingar (2021/EOS/22/4)

EES-viðbætur nr. 28, 15.4.2021, bls. 176

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/758

2020/EES/74/02

frá 31. janúar 2019

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um lágmarksaðgerðir og tegundir viðbótar ráðstafana sem lána- og fjármálastofnanir verða að grípa til til að draga úr áhættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka í þriðju löndum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 frá 20. maí 2015 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis eða til fjármögnunar hryðjuverka, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins ESB nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB ⁽¹⁾, einkum 7. mgr. 45. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Lánastofnanir og fjármálastofnanir þurfa að greina, meta og stýra þeirri hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem þau standa frammi fyrir, einkum þegar þær hafa stofnað útibú eða dótturfélög sem eru í meirihlutaeigu í þriðju löndum eða þegar þær ihuga hvort stofna eigi útibú eða dótturfélög í meirihlutaeigu í þriðju löndum. Með tilskipun (ESB) 2015/849 eru því settir staðlar um skilvirkni mats og stýringu hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka á samstæðustigi.
- 2) Samræmd framkvæmd á stefnum og verkferlum í tengslum við baráttuna gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem nær til samstæðu í heild er lykillinn að traustri og skilvirkri stýringu áhættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka innan samstæðu.
- 3) Undir ákveðnum kringumstæðum er samstæðu sem starfrækir útibú eða dótturfélög í meirihlutaeigu í þriðju löndum hins vegar lögum samkvæmt ekki heimilt að hrinda í framkvæmd stefnum og verkferlum sem varða baráttuna gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem nær til samstæðunnar í heild. Þetta getur verið raunin þegar t.d. lög þriðja lands um persónuvernd eða bankaleynd takmarka möguleika samstæðu á að fá aðgang að, vinna eða miðla upplýsingum sem tengjast viðskiptavinum útibúa eða dótturfélaga sem eru í meirihlutaeigu í viðkomandi þriðja landi.
- 4) Undir slíkum kringumstæðum og í aðstæðum þar sem möguleiki lögbærra yfirvalda á að fylgjast á skilvirkan hátt með reglufylgni við kröfur tilskipunar (ESB) 2015/849 er takmarkaður vegna þess að lögbært yfirvald hefur ekki aðgang að viðeigandi upplýsingum sem útibú eða dótturfélög í meirihlutaeigu í þriðju löndum hafa í förum sínum, þarf viðbótarstefnur og verkferla til að stýra hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka með skilvirkum hætti. Þessar viðbótarstefnur og verkferlar geta falið í sér samþykki viðskiptavina, sem getur nýst til að yfirstíga tilteknar lagalegar hindranir á framkvæmd stefna og verkferla vegna baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem nær til samstæðu í heild í þriðju löndum þar sem valkostir eru takmarkaðir.
- 5) Þörfin á að tryggja samræmd viðbrögð á vettvangi Sambandsins við lagalegum hindrunum á framkvæmd stefna og verkferla sem taka til samstæðu í heild réttlætir að gerð sé krafa um tilteknar lágmarksaðgerðir sem lána- og fjármálastofnanir ættu að grípa til við slíkar aðstæður. Hins vegar ættu slíkar viðbótarstefnur og verkferlar að vera áhættutengd.
- 6) Lánastofnanir og fjármálastofnanir ættu að geta sýnt lögbærum yfirvöldum sínum fram á að nægilegar viðbótarráðstafanir hafi verið gerðar með tilliti til hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Hins vegar, telji lögbært yfirvald að viðbótarráðstafanir sem lánastofnun eða fjármálastofnun hefur gert, séu ekki fullnægjandi til að stýra

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 125, 14.5.2019, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 133/2020 frá 25. september 2020 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 73.

áhættunni, ætti það að geta beint því að lánastofnuninni eða fjármálastofnuninni að gera tilteknar ráðstafanir sem tryggja að lánastofnun eða fjármálastofnun uppfylli skuldbindingar sínar sem varða baráttuna gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka.

- 7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽²⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽³⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽⁴⁾ veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni (EBA), Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni (EIOPA) og Evrópsku verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnuninni (ESMA) hverri fyrir sig, vald til að gefa út leiðbeiningar til að tryggja sameiginlega, einsleita og samræmda beitingu laga Sambandsins. Þegar lánastofnanir og fjármálastofnanir fara að þessari reglugerð ættu þær að taka tillit til sameiginlegra leiðbeininga sem gefnar eru út í samræmi við 17. gr. og 4. mgr. 18. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 um einfaldaðar og hertar kröfur til könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn og þátta sem lána- og fjármálastofnanir ættu að hafa í huga þegar áhætta á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka sem tengist viðskiptasambandi eða einstaka viðskiptum er metin og gera allt í sínu valdi til að fara að þessum leiðbeiningum.
- 8) Ákvæði þessarar reglugerðar ættu að vera með fyrirvara um skyldu lögbærra yfirvalda heimaáðildarríkis um að beita viðbótareftirlitsaðgerðum eins og kveðið er á um í 5. mgr. 45. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 þegar beiting viðbótar- ráðstafana eins og kveðið er á um í þessari reglugerð nægir ekki.
- 9) Ákvæði þessarar reglugerðar ættu einnig að vera með fyrirvara um herta áreiðanleikakönnun sem lánastofnanir og fjármálastofnanir þurfa að gera þegar þær eiga í viðskiptum við einstaklinga eða lögaðila með staðfestu í löndum sem framkvæmdastjórnin hefur skilgreint sem lönd með mikla áhættu samkvæmt 9. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849.
- 10) Lánastofnanir og fjármálastofnanir ættu að fá nægan tíma til að laga stefnur sínar og verkferla að kröfum reglugerðarinnar. Í þessu skyni þykir rétt að fresta beitingu þessarar reglugerðar um þrjá mánuði frá þeim degi sem hún gengur í gildi.
- 11) Reglugerð þessi byggist á drögum að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem Evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin) hafa lagt fyrir framkvæmdastjórnina.
- 12) Evrópska eftirlitsstofnunin hefur haft opið samráð við almenning um drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem þessi reglugerð byggist á, greint mögulegan, tengdan kostnað og ávinning og óskað eftir álitum hagsmunahópsins um bankastarfsemi í samræmi við 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um nokkrar viðbótarráðstafanir, þ.m.t. lágmarksaðgerðir, sem lánastofnanir og fjármálastofnanir verða að gera, til þess að takast á við hættu á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka með skilvirkum hætti þegar lög þriðja lands heimila ekki framkvæmd á stefnumum og verkferlum sem ná til samstæðu í heild eins og um getur í 1. og 3. mgr. 45. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 í útibúum og dótturfélögum í meirihlutaeigu sem eru hluti samstæðunnar og með staðfestu í viðkomandi þriðja landi.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

2. gr.

Almennar skyldur fyrir hvert þriðja land

Fyrir hvert þriðja land þar sem útibú hefur verið stofnað eða dótturfélag er í meirihlutaeigu skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir að minnsta kosti:

- a) meta hættuna á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem stöðjar að samstæðu þeirra, skrá það mat, halda því uppfærðu og halda því til haga til að miðla því til lögbærra yfirvalda sinna,
- b) tryggja að hættan sem um getur í a-lið endurspeglar með viðeigandi hætti í stefnum þeirra og verkferlum sem ná til samstæðunnar í heild hvað varðar baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- c) láta framkvæmdastjórn á samstæðustigi samþykkja áhættumatið sem um getur í a-lið og stefnur og verkferla sem ná til samstæðunnar í heild hvað varðar baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem um getur í b-lið,
- d) veita viðkomandi starfsfólki í þriðju löndum markvissa þjálfun til að gera þeim kleift að greina hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og tryggja að slík þjálfun skili árangri.

3. gr.

Stakt áhættumat

1. Þegar lög þriðja lands banna eða takmarka beitingu stefna eða verkferla sem eru nauðsynlegir til þess að greina og meta á fullnægjandi hátt hættu á peningaþvætti og fjármögnun ► **C1** hryðjuverka ◀ sem tengist viðskiptasambandi eða einstaka viðskiptum vegna takmarkaðs aðgangs að viðkomandi upplýsingum um viðskiptavin og raunverulegt eignarhald eða takmörkun á notkun slíkra upplýsinga við könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn skulu lánastofnanir eða fjármálastofnanir að minnsta kosti:

- a) upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu án ástæðulausrar tafar, og alla jafnan eigi síðar en 28 almanaxsdögum eftir að þriðja landið hefur verið tilgreint, um eftirfarandi:
  - i. heiti viðkomandi þriðja lands,
  - ii. hvernig framkvæmd laga þriðja lands bannar eða takmarkar beitingu á stefnum og verkferlum sem nauðsynleg eru til að greina og meta hættuna á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka í tengslum við viðskiptavin,
- b) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu sem eru með staðfestu í þriðju löndum ákveði hvort samþykki viðskiptavina þeirra og eftir atvikum raunverulegir eigendur þeirra geti verið löglega nýtt til að yfirstíga þær takmarkanir eða bönn sem um getur í ii. lið a-liðar,
- c) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu sem eru með staðfestu í viðkomandi þriðja landi krefji viðskiptavini sína og eftir atvikum raunverulega eigendur þeirra samþykkis til að yfirstíga þær takmarkanir og bönn sem um getur í ii. lið a-liðar að því marki sem það samrýmist lögum þess þriðja lands.

2. Ef ekki er hægt að veita samþykkið sem um getur í c-lið 1. mgr. skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir gera viðbótarráðstafanir auk þeirra stöðluðu ráðstafana sem þær gera jafnan vegna hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka til að stýra hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

Í þessum viðbótarráðstöfunum skulu felast þær viðbótarráðstafanir sem settar eru fram í c-lið 8. gr. og ein eða fleiri þeirra sem settar eru fram í a-, b-, d-, e-, og f-lið þeirrar greinar.

Þegar lánastofnun eða fjármálastofnun getur ekki stýrt hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka með skilvirkum hætti með því að beita þeim ráðstöfunum sem um getur í 1. og 2. mgr. skal hún:

- a) tryggja að það útibú eða dótturfélag í meirihlutaeigu slíti viðskiptasambandinu,

- b) tryggja að það útibú eða dótturfélag í meirihlutaeigu láti ekki þessi tilteknu viðskipti fara fram,
  - c) hætta að hluta eða að öllu leyti þeirri starfsemi sem útibú þeirra eða dótturfélag í meirihlutaeigu með staðfestu í því þriðja landi annast,
3. Lánastofnanir og fjármálastofnanir skulu ákvarða umfang viðbótarráðstafananna sem um getur í 2. og 3. mgr. samkvæmt áhættumati og skulu geta sýnt lögbæru yfirvaldi sínu fram á að umfang viðbótarráðstafananna sé viðeigandi með tilliti til hættu á peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

4. gr.

Miðlun og meðferð gagna um viðskiptavini

1. Þegar lög þriðja lands banna eða takmarka miðlun eða meðferð upplýsinga um viðskiptavini til að berjast gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka innan samstæðu skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir að minnsta kosti:
- a) upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu án ástæðulausrar tafar, og alla jafnan eigi síðar en 28 dögum eftir að þriðja landið hefur verið tilgreint, um eftirfarandi:
    - i. heiti viðkomandi þriðja lands,
    - ii. hvernig framkvæmd laga þriðja lands bannar eða takmarkar miðlun og vinnslu gagna um viðskiptavini í því skyni að berjast gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
  - b) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu sem eru með staðfestu í viðkomandi þriðja landi ákveði hvort samþykki viðskiptavina þeirra og eftir atvikum raunverulegra eigenda þeirra geti verið löglega nýtt til að yfirstíga þær takmarkanir eða bönn sem um getur í ii. lið a-liðar,
  - c) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu sem eru með staðfestu í viðkomandi þriðja landi krefji viðskiptavini sína og eftir atvikum raunverulega eigendur þeirra samþykkis til að yfirstíga þær takmarkanir og bönn sem um getur í ii. lið a-liðar að því marki sem það samrýmist lögum þess þriðja lands.
2. Í þeim tilvikum þegar ekki er hægt að veita samþykkið sem um getur í c-lið 1. mgr. skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir gera viðbótarráðstafanir auk þeirra stöðluðu ráðstafana sem þær gera jafnan vegna hættu á peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka til að stýra áhættunni. Í þessum viðbótarráðstöfunum skulu felast þær viðbótarráðstafanir sem settar eru fram í a-lið 8. gr. eða þær viðbótarráðstafanir sem settar eru fram í c-lið þeirrar greinar. Þegar hættan á peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka nægir til að fara fram á frekari viðbótarráðstafanir skulu lána- og fjármálastofnanir beita einni eða fleiri af þeim viðbótarráðstöfunum sem settar eru fram í a- til c-lið 8. gr. sem eftir standa.
3. Þegar lánastofnun eða fjármálastofnun getur ekki stýrt hættu á peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka með skilvirkum hætti með því að beita þeim ráðstöfunum sem um getur í 1. og 2. mgr. skal hún hætta, að hluta eða að öllu leyti, þeirri starfsemi sem útibú hennar og dótturfélag í meirihlutaeigu sinnir í viðkomandi þriðja landinu.
4. Lánastofnanir og fjármálastofnanir skulu ákvarða umfang viðbótarráðstafananna sem um getur í 2. og 3. mgr. samkvæmt áhættumati og skulu geta sýnt lögbæru yfirvaldi sínu fram á að umfang viðbótarráðstafananna sé viðeigandi með tilliti til hættu á peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

5. gr.

Upplýsingagjöf um grunsamleg viðskipti

1. Þegar lög þriðja lands banna eða takmarka að útibú og dótturfélög í meirihlutaeigu í þriðja landi miðli upplýsingum sem um getur í 1. mgr. 33. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849 til annarra aðila innan samstæðu, skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir að minnsta kosti:
- a) upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu án ástæðulausrar tafar, og alla jafnan eigi síðar en 28 dögum eftir að þriðja landið hefur verið tilgreint, um eftirfarandi:
    - i. heiti viðkomandi þriðja lands,
    - ii. hvernig framkvæmd laga þriðja lands bannar eða takmarkar miðlun og vinnslu upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. 33. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849, sem útibú eða dótturfélag í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi hefur tilgreint, til annarra aðila innan samstæðu,

- b) krefja útibú eða dótturfélag í meirihlutaeigu um að veita framkvæmdastjórn lánastofnunar eða fjármálastofnunar viðeigandi upplýsingar svo hún geti metið hættuna á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka í tengslum við starfsemi slíks útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu og hvaða áhrif þetta hefur á samstæðuna, svo sem um:
- i. fjölda grunsamlegra viðskipta sem tilkynnt er um innan tiltekins tímabils,
  - ii. samantekin tölfræðileg gögn sem veita yfirlit yfir aðstæður sem valda grunsemdum.
2. Lánastofnanir og fjármálastofnanir skulu gera viðbótarráðstafanir auk þeirra stöðluðu ráðstafana sem þær gera jafnan vegna hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka auk þeirra ráðstafana sem um getur í 1. mgr. til að stýra áhættunni.
- Í þessum viðbótarráðstöfunum skulu felast ein eða fleiri þeirra viðbótarráðstafanna sem settar eru fram í a- til c-lið og g- til i-liðar 8. gr.
3. Þegar lánastofnanir og fjármálastofnanir geta ekki stýrt hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka með skilvirkum hætti með því að beita þeim ráðstöfunum sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu þær hætta, að hluta eða að öllu leyti, þeirri starfsemi sem útibú þeirra og dótturfélag í meirihlutaeigu annast í þriðja landinu.
4. Lánastofnanir og fjármálastofnanir skulu ákvarða umfang viðbótarráðstafananna sem um getur í 2. og 3. mgr. samkvæmt áhættumati og skulu geta sýnt lögbæru yfirvaldi sínu fram á að umfang viðbótarráðstafananna sé viðeigandi með tilliti til hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

6. gr.

Miðlun upplýsinga um viðskiptavin til aðildarríkja

Þegar lög þriðja lands banna eða takmarka miðlun upplýsinga sem tengist viðskiptavini útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi til aðildarríkis í þágu eftirlits með peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir að lágmarki:

- a) upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu án ástæðulausrar tafar, og alla jafnan eigi síðar en 28 almanaksdögum eftir að þriðja landið hefur verið tilgreint, um eftirfarandi:
  - i. heiti viðkomandi þriðja lands,
  - ii. hvernig framkvæmd laga þriðja lands bannar eða takmarkar miðlun gagna um viðskiptavini í þágu eftirlits til að sporna við peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- b) gera ítarlegri athuganir þ.m.t. þegar það er í samræmi við hættuna á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem tengist starfsemi útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi, eftirlit á vettvangi eða óháða endurskoðun til þess að ganga úr skugga um að útibúið eða dótturfélag í meirihlutaeigu fari að stefnum og verkferlum sem ná til samstæðunnar í heild og þau tilgreini, meti og stýri áhættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka á fullnægjandi hátt,
- c) útvegi lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkis niðurstöður athugananna sem um getur í b-lið þegar um það er beðið,
- d) láta útibúið eða dótturfélagið í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi útvega framkvæmdastjórn lánastofnunarinnar eða fjármálastofnunarinnar reglulega viðkomandi upplýsingar, þ.m.t. um að minnsta kosti eftirfarandi:
  - i. fjölda áhættusamra viðskiptavina og samantekin tölfræðileg gögn sem veita yfirlit yfir ástæður þess að viðskiptavinir hafi verið flokkaðir sem áhættusamir, svo sem einstaklingur í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla,
  - ii. fjölda grunsamlegra viðskipta sem tilgreind og tilkynnt eru í samanteknu tölfræðilegu gögnunum sem veita yfirlit yfir aðstæður sem valda grunsemdum,
- e) gera niðurstöður athugana sem um getur í b-lið aðgengilegar lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki þegar um það er beðið.

7. gr.

Varðveisla gagna

1. Þegar lög þriðja lands banna eða takmarka beitingu ráðstafana vegna varðveislu gagna líkt og því sem kveðið er á um í V. kafla tilskipunar (ESB) 2015/849 skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir að minnsta kosti:
  - a) upplýsa lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu án ástæðulausrar tafar, og alla jafnan eigi síðar en 28 dögum eftir að þriðja landið hefur verið tilgreint, um eftirfarandi:
    - i. heiti viðkomandi þriðja lands,
    - ii. hvernig framkvæmd laga þriðja lands bannar eða takmarkar beitingu ráðstafana um varðveislu gagna líkt og kveðið er á um í tilskipun (ESB) 2015/849,
  - b) staðreyna hvort samþykki viðskiptavinar og eftir atvikum raunverulegs eiganda hans, geti nýst til að yfirstíga þær takmarkanir og bönn sem um getur í ii. lið a-liðar,
  - c) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu sem eru með staðfestu í þriðju löndum krefji viðskiptavini og eftir atvikum raunverulega eigendur þeirra samþykkis til að yfirstíga þær takmarkanir og bönn sem um getur í ii. lið a-liðar að því marki sem það er í samræmi við lög þriðja lands.
2. Í þeim tilvikum þegar ekki er hægt að veita samþykkið sem um getur í c-lið 1. mgr. skulu lánastofnanir og fjármálastofnanir gera viðbótarráðstafanir auk þeirra stöðluðu ráðstafana sem þær gera jafnan vegna hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og ráðstafanir sem um getur í 1. mgr. til að stýra áhættunni. Í þessum viðbótarráðstöfunum skulu felast ein eða fleiri þeirra viðbótarráðstafanna sem settar eru fram í a- til c-lið og j-lið 8. gr.
3. Lána- og fjármálastofnanir skulu ákvarða umfang viðbótarráðstafananna sem um getur í 2. mgr. samkvæmt áhættumati og skulu geta sýnt lögbæru yfirvaldi sínu fram á að umfang viðbótarráðstafananna sé viðeigandi með tilliti til hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

8. gr.

Viðbótarráðstafanir

- Lánastofnanir og fjármálastofnanir skulu gera eftirfarandi viðbótarráðstafanir skv. 3. gr. (2. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 5. gr. (2. mgr.) og 7. gr. (2. mgr.):
- a) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu sem eru með staðfestu í þriðju löndum takmarki eðli og tegundir fjármálaafurða og þjónustu sem útibúið eða dótturfélagið í meirihlutaeigu veitir við þær sem lítil áhætta af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka fylgir og hafa lítil áhrif á áhættugrunn samstæðunnar,
  - b) tryggja að aðrar einingar sömu samstæðu reiði sig ekki á ráðstafanir sem útibúið eða dótturfélag í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landinu gerir til að kanna áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn heldur geri eigin könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptavini útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu í þriðja landi sem óska eftir að fá veitta afurð eða þjónustu annarrar einingar sömu samstæðu jafnvel að uppfylltum skilyrðum 28. gr. tilskipunar (ESB) 2015/849,
  - c) gera ítarlegri athuganir þ.m.t. þegar það er í samræmi við hættuna á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem tengist starfsemi útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi, eftirlit á vettvangi eða sjálfstæða endurskoðun til þess að ganga úr skugga um að útibúið eða dótturfélag í meirihlutaeigu tilgreini, meti og stýri með fullnægjandi hætti áhættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
  - d) tryggja að útibú þeirra og dótturfélög í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi leiti samþykkis framkvæmdastjórnar lánastofnunar eða fjármálastofnunar þegar stofnað er til eða haldið áfram með áhættusöm viðskiptasambönd eða þegar stök áhættusöm viðskipti fara fram,
  - e) tryggja að útibú þeirra og dótturfélög í meirihlutaeigu með staðfestu í viðkomandi þriðja landi beri kennsl á uppruna og eftir atvikum áfangastað fjármuna sem notaðir eru í viðskiptasambandinu eða stökum viðskiptum,

- f) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landi hafi reglubundið hert eftirlit með viðskiptasambandinu þ.m.t. hert eftirlit með viðskiptum, þar til útibúið eða dótturfélagið í meirihlutaeigu getur með raunhæfri vissu gengið úr skugga um hættuna á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem stafar af viðskiptasambandinu,
- g) tryggja að útibú þeirra og dótturfélög í meirihlutaeigu með staðfestu í viðkomandi þriðja landi deili undirliggjandi upplýsingum um grunsamleg viðskipti með lánastofnuninni eða fjármálastofnuninni, tilgreini þær upplýsingar sem veita vissu, vekja grun eða eru gildar ástæður til grunsemda um að tilraun til peningaþvættis og fjármögnunar hryðjuverka hafi átt sér stað, svo sem um málsatvik, viðskipti, kringumstæður og skjöl sem vekja grunsemdir, þ.m.t. persónuupplýsingar að því marki sem það er heimilt samkvæmt lögum þriðja landsins,
- h) láti hert viðvarandi eftirlit með viðskiptavini og eftir atvikum raunverulegum eiganda viðskiptavinar útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu með staðfestu í þriðja landinu fara fram sem vitað er að hafi komið að grunsamlegum viðskiptum sem aðrar einingar hafa tilgreint innan sömu samstæðu,
- i) tryggja að í útibúum þeirra og dótturfélögum í meirihlutaeigu með staðfestu í viðkomandi þriðja landi séu til staðar skilvirk kerfi og eftirlit til að bera kennsl á og tilkynna um grunsamleg viðskipti,
- j) tryggja að útibú þeirra eða dótturfélög í meirihlutaeigu með staðfestu í viðkomandi þriðja landi haldi áhættulýsingu og upplýsingum sem fást með áreiðanleikakönnun varðandi viðskiptavini útibús eða dótturfélags í meirihlutaeigu með staðfestu í því þriðja landi uppfærðum eins lengi og heimilt er lögum samkvæmt og a.m.k. á meðan viðskiptasambandið varir.

9. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 3. september 2019.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 31. janúar 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.